

Sygn. akt XVII AmE 101/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

protokolant: sekretarz sądowy Wioleta Donoch

po rozpoznaniu 24 sierpnia 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie interpretacji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 4 grudnia 2017 r., znak (...)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki komandytowej z siedzibą w P. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 101/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzja z dnia 4 grudnia 2017 r., znak:(...), na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2017 r., poz. 2168, z późn. zm.), w związku z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220, z późn. zm.), oraz na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 12 września 2017 r., uzupełnionego pismem z dnia 26 października 2017 r., przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w P. w sprawie udzielenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki interpretacji indywidualnej przepisów dotyczących uiszczania opłat koncesyjnych z tytułu działalności prowadzonej na podstawie koncesji na obrót paliwami ciekłymi stwierdził, że przedstawione przez Przedsiębiorcę stanowisko jest:

1. nieprawidłowe w odniesieniu do działalności polegającej na obrocie wyrobami o kodach (...) oraz (...), opisanymi przez Przedsiębiorcę jako „gazy do aerozoli”,
2. prawidłowe w odniesieniu do działalności polegającej na obrocie wyrobami o kodzie (...), (...) i (...) opisanymi przez Przedsiębiorcę jako „gazy do aerozoli”, jednakże z powodu innego niż przedstawiony przez Przedsiębiorcę.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w P. zaskarżając ją w części, tj. w zakresie pkt. 1 zaskarżonej decyzji.

Zaskarżonej decyzji odwołujący zarzucił naruszenie:

- art. 32 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 3 pkt 3 i 3b Prawa energetycznego poprzez ich niewłaściwe zastosowanie prowadzące do uznania, że Spółka obowiązana jest do uwzględniania w kalkulacji uiszczanej przez siebie opłaty koncesyjnej przychodu z tytułu dokonywanego obrotu gazami do aerozoli o kodach (...) oraz (...) - mimo że nie powinny one być uznawane za „paliwa ciekłe” z uwagi na okoliczność, że nie mają one przeznaczenia napędowego ani opałowego.

W związku z powyższym wniósł o:

1. Uchylenie zaskarżonej decyzji w części w jakiej uznawała za nieprawidłowe stanowisko Spółki wyrażone we wniosku o udzielenie jej interpretacji indywidualnej przepisów, a także o przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpatrzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki;
2. Zasądzenie kosztów sądowych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania od decyzji skarżący podniósł m.in., że klasyfikacja określonego produktu jako „paliwa ciekłego” musi oznaczać także, że należy on do szerszej kategorii, tzn. jest on „paliwem” - art. 3 pkt 3 Prawa energetycznego jako „paliwa stałe, ciekłe i gazowe będące nośnikami energii chemicznej”. W ocenie Spółki powyższe oznacza, że dany produkt mógł być uznany za „paliwo ciekłe”, wskutek czego podlegałby on przedmiotowo pod obowiązek uzyskania koncesji, konieczne jest łączne spełnienie przez niego następujących warunków:

- 1) produkt jest ciekłym nośnikiem energii chemicznej;
- 2) produkt należy do jednej z grup wymienionych w treści art. 3 pkt 3b Prawa energetycznego;
- 3) produkt został określony w załączniku B rozdziału 4 i 5 rozporządzenia ws. statystyki energii;
- 4) produkt jest klasyfikowany do kodu CN, który został wymieniony w treści przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32 ust. 6 Prawa energetycznego, tj. w § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. poz. 2039; dalej „rozporządzenie ws. kodów CN”).

W ocenie Spółki jednak pierwsze z wymienionych kryteriów nie jest spełnione w przypadku przedmiotowych gazów do aerozoli - nie są one bowiem ciekłymi nośnikami energii chemicznej - i z tego względu nie powinny one być traktowane jako produkty, którymi obrót wymaga posiadania koncesji (...). Konsekwencją takiego uznania jest natomiast to, że gdy podmiot dokonujący takiego obrotu posiada jednak koncesję na obrót paliwami ciekłymi (potrzebną mu do prowadzenia działalności w innym zakresie), to przychód osiągnięty z takiego obrotu nie powinien być uwzględniany przy kalkulacji wysokości opłaty koncesyjnej związanej z posiadaną koncesją (...).

Zaznaczył również, że zgodnie z zasadami prawidłowej techniki legislacyjnej, żadne słowo użyte w treści przepisu prawa nie jest zbędne, co oznacza, że zawarte w treści art. 3 pkt 3b Prawa energetycznego sformułowanie „ciekłe nośniki energii” nie znalazło się tam przypadkowo, lecz także posiada wartość normatywną, tj. ogranicza zakres kategorii „paliw ciekłych” w stosunku do tego, który występowałby w przypadku, gdyby fragmentu tego nie uwzględniono w treści przepisu. W jego ocenie, zakres pojęcia „paliwa ciekłe” nie może być utożsamiany z substancjami spełniającymi wymogi z pkt 2-4 powyżej, gdyż jest on dodatkowo zawężany przez jeszcze jedno kryterium: wymóg, by dany wyrób był ciekłym nośnikiem energii. W związku z tym, za nieprawidłowe uznał stanowisko Organu wyrażone w Interpretacji, w myśl którego de facto już sama klasyfikacja CN danego wyrobu pozwala na uznanie, że przedmiotowo podlega on obowiązkowi uzyskania koncesji. Niezależnie bowiem od samej klasyfikacji produktu do określonego kodu Nomenklatury Scalonej, konieczne jest także zbadanie innych przesłanek

do objęcia go wymogiem uzyskania odpowiedniej koncesji - w tym w szczególności sprawdzenie, czy może on być uznany za „ciekły nośnik energii”.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka jest polskim podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w sektorze gazu płynnego ((...)). W związku z opisaną powyżej działalnością Spółka uzyskała m.in. koncesję na obrót paliwami ciekłymi ((...)), wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220, z późn. zm.; dalej „Prawo energetyczne”). Z uwagi na treść art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1165, z późn. zm.; dalej „pakiet energetyczny”), Spółka w odpowiednim terminie złożyła także wniosek o zmianę posiadanej przez siebie koncesji (...) poprzez jej dostosowanie do nowej definicji paliw ciekłych (art. 3 pkt 3b Prawa energetycznego), dzięki czemu możliwe było kontynuowanie na podstawie tej koncesji dotychczas prowadzonej działalności.

W dniu 13 września 2017 r. do Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w P. - zwanego dalej „Przedsiębiorcą” lub „Spółką”, z dnia 12 września 2017 r., w sprawie udzielenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki interpretacji indywidualnej przepisów dotyczących uiszczania opłat koncesyjnych z tytułu działalności prowadzonej na podstawie koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Pismem z dnia 12 października 2017 r. Przedsiębiorca został wezwany do przesłania kompletnego opisu zdarzenia przyszłego, w odniesieniu do którego żąda wydania pisemnej interpretacji przepisów dotyczących uiszczania opłat koncesyjnych z tytułu posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi, wraz ze stanowiskiem własnym.

Pismem z dnia 26 października 2017 r., doręczonym w dniu 2 listopada 2017 r., Przedsiębiorca sprecyzował wniosek wskazując, że Spółka będzie nabywała krajowo gaz płynny ((...)) o kodach (...), (...) lub (...). Zakupione przez Spółkę wyroby będą spełniały właściwe dla nich normy jakościowe, którymi mogą być: norma (...) „Paliwa do pojazdów samochodowych. (...) Wymagania i metody badań” lub norma (...) „Przetwory naftowe. Gazy węglowodorowe. Gazy skroplone (...)”. Nabyte produkty będą następnie przekazywane przez Spółkę do innego podmiotu, który będzie poddawał je zróżnicowanym procesom fizyczno-chemicznym, wskutek czego będą one mogły być wykorzystane jako gazy do aerozoli. Następnie po przeprowadzeniu tych procesów Spółka będzie dokonywać sprzedaży tych gazów z jednoznacznym i jedynym ich przeznaczeniem jak gazy do aerozoli. Wskutek przeprowadzenia na produktach określonych procesów fizyko-chemicznych, wyroby te przestaną spełniać jakiegokolwiek normy jakościowe dla gazu płynnego ((...)) i w konsekwencji, otrzymane w wyniku tych procesów produkty finalne nie będą mogły być wykorzystane do celów napędowych lub opałowych. Przeznaczeniem tych wyrobów będzie jednak wykorzystanie jako gazy do aerozoli, w którym to zakresie będą one w pełni użyteczne. Tak otrzymane produkty finalne („Gazy do aerozoli”) będą następnie podlegać krajowej sprzedaży przez Spółkę do jej kontrahentów.

Najczęściej stosowanymi gazami do aerozoli są wyroby o następujących kodach CN:

- (...),
- (...),
- (...),
- (...),
- (...).

W związku z opisanym powyżej zdarzeniem przyszłym Spółka powzięła wątpliwości czy przychód wynikający ze sprzedaży Gazów do aerozoli należy uznawać za „przychód z działalności objętej koncesją”, w konsekwencji czego należałoby uwzględnić go w kalkulacji corocznych opłat, które są wnoszone przez Spółkę z tytułu posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Przedsiębiorca uważa, że „obrot gazami do aerozoli nie jest związany z obowiązkiem posiadania którejkolwiek z koncesji udzielanych przez Prezesa URE [w szczególności: koncesji (...)], wskutek czego nie może on być traktowany jako element prowadzonej działalności koncesjonowanej”. Zdaniem Przedsiębiorcy, „przychód wygenerowany na takim obrocie nie powinien być zatem uwzględniany przy kalkulacji wysokości wnoszonej opłaty koncesyjnej, gdyż podstawą do jej wyliczenia jest, zgodnie z § 1 ust. 1 Rozporządzenia, jedynie „przychód z działalności objętej koncesją”.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym oraz o twierdzenia stron, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, uzyskania koncesji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wymaga wykonywanie działalności gospodarczej m.in. w zakresie obrotu paliwami ciekłymi.

W świetle ustawy - Prawo energetyczne, pod pojęciem paliw ciekłych należy rozumieć wyrób, który spełnia następujące przesłanki:

- 1) jest ciekłym nośnikiem energii wymienionym w art. 3 pkt 3b ustawy,
- 2) wypełnia definicję danego nośnika energii określoną w załączniku B rozdziału 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008,
- 3) jego kod CN jest ujęty w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 15 grudnia 2016 r. w stosownym paragrafie, ze względu na rodzaj działalności, której przedmiotem jest dany produkt (działalność koncesjonowana - § 1; działalność podmiotu przywożącego - § 2 rozporządzenia).

Szczegółowy wykaz paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym określa z kolei rozporządzenie wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne. Do przedmiotowego rozporządzenia odsyła również definicja ustawowa paliw ciekłych.

Zgodnie z art. 3 pkt 3b ustawy, przez paliwa ciekłe należy rozumieć ciekłe nośniki energii, w tym zawierające dodatki, określone w załączniku B rozdziału 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.j, których szczegółowy wykaz ustanawiają przepisy wydane na podstawie art. 32 ust. 6 ustawy - Prawo energetyczne.

Minister Energii wydał w dniu 15 grudnia 2016 r. rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. poz. 2039), które weszło w życie 16 grudnia 2016 r.

W § 1 rozporządzenia Ministra Energii z 15 grudnia 2016 r., określającym paliwa ciekłe, których obrót wymaga koncesji, w ramach kategorii „gaz płynny ((...))” zostały wymienione wyroby o kodach (...) i (...).

Z kolei w załączniku B, rozdział 4 pkt 4.1 w związku z załącznikiem A rozdział 3.4 pkt 3.4.10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r., (...) definiowane jest jako: (...) (skroplony

gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu ((...)) i butanu ((...)) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy (...) są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.”

Powyższa definicja nie wyłącza zatem wyrobu pod względem jego przeznaczenia jako „gazy do aerozoli”, co podkreśla powód.

Również przepisy ustawy - Prawo energetyczne nie utożsamiają „ciepłego nośnika energii” z jego przeznaczeniem do celów napędowych czy opałowych. Ustawa w art. 3 pkt 3b stwierdza, że „paliwa ciekłe” oznaczają ciekłe nośniki energii, o czym była mowa wyżej.

Także w kontekście rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008, które wprost, jako „nośnik energii”, wymienia (...) - przyjęcie kryterium przeznaczenia do celów napędowych lub opałowych pozostaje nieprawidłowe.

Od dnia 2 września 2016 r. na mocy postanowień ustawy z dnia 2 sierpnia 2016 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 1165 z późn. zm.) została zmieniona definicja paliw ciekłych poprzez jej rozszerzenie.

Przedmiot i zakres koncesji może określać tylko i wyłącznie te rodzaje paliw ciekłych oraz tylko te kody CN, które odpowiadają paliwom ciekłym będącym faktycznie przedmiotem działalności koncesjonowanej przedsiębiorcy.

Obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) określa załącznik 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.Urz. UE L 256 z 07.09.1987, str. 1).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, ze zm.), uzyskania koncesji wymaga wykonywanie działalności gospodarczej m.in. w zakresie obrotu paliwami ciekłymi (w tym paliwami ciekłymi z zagranicą), z wyłączeniem obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10.000 euro.

Art. 3 pkt 6 ustawy – Prawo energetyczne stanowi, iż obrót to działalność gospodarcza polegająca na handlu hurtowym albo detalicznym paliwami lub energią.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (Dz. U. poz. 2332) koncesji wymaga obrót paliwami ciekłymi oznaczonymi następującymi kodami CN: 1) półprodukty rafineryjne: (...) z wyłączeniem produktów przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe, (...); 2) gaz płynny (...): (...), (...), (...), (...), (...), z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych; 3) benzyny ciężkie: (...); 4) benzyny silnikowe: (...)z wyłączeniem benzyn lakowych i przemysłowych,(...), (...) z wyłączeniem alkoholu etylowego skażonego i pozostałych wyrobów alkoholowych skażonych, przeznaczonych na cele inne niż opałowe, napędowe lub żeglugowe; 5) benzyny lotnicze:(...); 6) paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych: (...); 7) paliwa typu nafty do silników odrzutowych: (...); 8) oleje napędowe: (...); 9) lekkie oleje opałowe: (...); 10) ciężkie oleje opałowe: (...), (...), (...),(...); 11) biopaliwa ciekłe:

a) (...) z wyłączeniem estrów metylowych stanowiących dodatki do paliw ciekłych,

b) inne niż wymienione w lit. a biopaliwa ciekłe bez względu na kod CN z wyłączeniem biopaliw ciekłych stanowiących dodatki do paliw ciekłych

Do rodzajów paliw ciekłych powszechnie występujących w obrocie na stacjach paliw, należy zaliczyć: 1. benzyny silnikowe oznaczone kodami CN: (...); 2. oleje napędowe oznaczone kodami CN: (...); 3. gaz płynny (...) oznaczone kodami CN: (...), (...), (...), z wyłączeniem mieszanin propanu-butanu uzyskiwanych w procesach uzdatniania płynów złożowych.

Na marginesie już tylko należy wskazać, w kontekście funkcjonującego systemu prawnego, że chociażby z punktu widzenia obowiązków podatkowych, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2017 r., poz. 43, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, wyroby akcyzowe to wyroby energetyczne, energia elektryczna, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe oraz susz tytoniowy, określone w załączniku nr 1 do ustawy.

W myśl natomiast art. 2 ust. 1 pkt 1b ustawy wyroby gazowe to wyroby energetyczne o kodach (...), (...), (...), (...) i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie (...). A zatem produkty gazowe są ściśle określone, i jako takie nie występują wyroby o kodach CN: (...), (...).

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdza, że przepisy prawa nie przewidują wyłączeń ze względu na przeznaczenie paliwa, o co wnosił powód, dlatego też odwołanie w zakresie punktu 1. zaskarżonej decyzji uznał za bezzasadne.

W konsekwencji na podstawie art. art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 98 k.p.c., stąd na rzecz pozwanego należą się od powoda koszty zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński